

ACC. NR. Q. 104

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: VÄSTERBOTTEN Upptecknat av: Frans Hjukström
Härad: Lycksele tg Adress: Sorsele
Socken: Sorsele Berättat av: _____
Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör

Om jakt historia

1-3

Skriv endast på denna sida!

Det var en milen vinterdag år 1900. Det var nödår i fjäll-
bygderna, men tämligen gått om viltlebråd. Jag lade kost i jaktväsken
för två dagar och 50 skott i ammunitionsgördein.

Så bar det iväg. Hunden Hektor följde med. Jag ställde kosan
till Blajkfjället. Då jag hade gått cirka fyra km. längs bergfoten,
kom jag på ett spår efter en björn. Hektor lade iväg som en blaxt
efter spåret, jag tog mig en middagarrast och åt upp en torr fisk
som jag hade i väskan. Imen jag hade ätit upp fisken började hunden
skälla.

Nu var det ej ett darr på manschetterna, nu skulle en
kamp uppstå! Jag gick ett stycke, och så stanna jag och lydde på
hunden. Han skällde ivrigt och hördes ganska nära. Jag snög mig
försiktigt fram genom en sumpig granskog.

Ett hämskt vrillande hördes. På låtet förstod jag att det
måste vara Hektor, och så var det. Hunden tänkte taga bukt på björnen,

2104

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

men den leken blev honom svår. Björnen kramade snart ihjäl honom.

Nu småg jag främ så att jag fick syn på nallen. Det var ej någon glädje att se hur min följeslagare blev hanterad en och annan gång kunde jag få se honom tio meter i luften. Avståndet var cirka två hundra meter. Nu var dett att avgöra saken fort men säkert! Jag tog säkert stöd för geväret och lade Pang! Efter ved jag kunde bedöma blev han sårad. Björnen släppte huden men kom i ilande fart rätt emot mig. Jag blev lite närvös och glömde att skjuta och drog mig tillbaka så fort jag förmådde till en gammal trädstam som stod alldeles inpå. Nu var björnen alldeles inpå hälsarna men jag nådde stammen ändå. Då blev det en domarevals kring stammen. Valsen pågick en timme oavbrutet. Då gjorde nallen en paus, så att jag hann lägga in ett nytt skott.

Nu riktade jag på meters avstånd och då tumlade brönnen till marken. I rådslan sköt jag fem skott till, . När jag kom till sans igen såg jag att jag äntligen blivit segrare. Då var det inte annat att göra än att skaffa mig tak över huvudet för natten.

Jag ställde kosan till närmaste by. Men hur jag gick blev jag vill och kom slutligen tillbaka på samma ställe. Det blev mörkt, och kunde ej begiva mig iväg ty det var långt till byn. Det klarnade upp och blev kallt, månen blev synlig.

Jag bestöt då, att få björnen. När jag hade fått björnen och betraktade huden så liknade den en stor präktig fåll. Jag fick en ide att rulla mig in i huden och tillbringa natten i skogen.

Det blev varmt och bekvämt inuti huden. Jag somnade. När jag vaknade, visste jag ej hur länge jag sovit. Nu skulle jag ut och se om det var dagsljus, men till min förfäran orkade jag ej röra

2104

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLÄRNINGSARKIV

mig. Den råa huden hade frusit den stod ioke att ändra en tum. Allt så rick jag ligga i tre dygn infrusen i huden innan någon börja tänka på var jag tagit vägen! ty jag hade kost för två dagar. Men jag glömde taگا väskan med inuti huden, så att jag fick vara utan mat i tre dygn. Slutligen spårade min broder upp mig och bröt upp huden så att jag kom ut med liv igen.

Frans Hjulström.

Sorsele.